

[Kalmæs]

dem, siden man sidste gang lavede om på ejerlejlighedslovgivningen. Dengang var en mundtlig aftale med en landinspektør tilstrækkeligt, men formodentlig er man, klog af skade, kommet dertil, at det er nødvendigt at forlange en skriftlig aftale med en landinspektør, for at man kan fortsætte med udstykning.

For det andet er der udstykket en masse lejligheder, som endnu ikke er solgt. Det drejer sig, så vidt jeg ved, om 50.000–60.000 lejligheder, som er udstykket, men ikke solgt. Vi mener i SF ikke, det kan tillades, at der fås enorme fortjenester ved salg af disse lejligheder, da specielt ikke, hvis det sker, samtidig med at regeringen foreslår totalt lønstop. I stedet må disse lejligheder f. eks. sælges til stat eller kommune eller overgå til at være andelsboliger, sådan som det er foreslået af Lejernes Landsorganisation.

Jeg vil gerne spørge boligministeren, om regeringen kan oplyse, hvor mange lejligheder der er udstykket, men endnu ikke solgt, altså om der kan komme en bekræftelse på tallet 50.000–60.000.

For det andet vil jeg spørge, om regeringen kan give et skøn over, hvor mange lejligheder der endnu vil blive udstykket på grund af overgangsbestemmelserne, som siger, at der kan finde udstykning sted, hvis man har anmodet en landinspektør om at foretage udstykningen inden 5. november.

Den tredje mangel ved lovforslaget er, at lejligheder, der er påbegyndt efter 1966, stadig væk kan udstykkes. Det vil vi gerne have sat stop for også. Kan det ikke opnås, bør man i hvert fald vælge et senere skæringsår end 1966, sådan at udstykningen begrænses til de allernyeste lejligheder. Men vores grundlæggende holdning i SF er, at det slet ikke bør være muligt at udstykke ejendomme i ejerlejligheder, der er opført som lejeboliger, både fordi der er mangel på lejeboliger, og fordi der er store spekulationsmuligheder i udstykningen.

Hvor det for 10 år siden først og fremmest var jord, spekulanterne satte deres penge i og derved opnåede en hurtig gevinst, er det i dag sådan, at det først og fremmest er udstykning af ejendomme i ejerlejligheder, der kan give hurtige og store gevinster. Vi vil i SF arbejde for, at vi får ændret lovforslaget, sådan at de tre mangler fjernes og vi kan få

et virkeligt stop for udstykning af ejerlejligheder.

Dræbye (RV):

Det er et væsentligt boligpolitisk mål at sikre den enkelte størst mulig valgfrihed. Det radikale venstre ønsker at stille folk frit i valget mellem forskellige boligformer. Vi ved, at der er nogle, der gerne vil stå for alting selv, for dem er ejerboliger eller andelsboliger en udmærket form. Andre ønsker at have al mulig service i forbindelse med deres bolig og vil desuden bevare muligheden for uden særlige problemer at flytte, og for dem er en udlejningsbolig det rigtige.

En række af boligpolitikens problemer kommer fra den økonomiske og den skattemæssige forskelsbehandling af de forskellige boligformer. Det foreliggende forslag om stop for udstykning af ejerlejligheder er derfor ikke i fuld overensstemmelse med vores boligpolitiske ønsker. Det er derimod udtryk for, at det ikke har været muligt at forvalte den konkrete udformning af boligpolitikken i overensstemmelse med de nævnte mål for boligpolitikken. På den anden side er de konkrete begrundelser for lovforslaget af en karakter, som gør, at vi vil love en positiv behandling af lovforslaget. Det gælder både bekymringen for det faldende antal udlejningslejligheder og de vanskeligheder, som udstykning i ejerlejligheder skaber i byfornyelsesområder, men det gælder også de utilsigtede kapitalgevinster ved udstykningerne.

Alle tre begrundelser er imidlertid tæt forbundet med den langsigtede boligpolitik. Et af målene i denne må netop være at få øget den del af boligbyggeriet, som ikke er ejerboliger.

Får man, sådan som det er forudsat i forårets boligforlig, mulighed for ud over det almenyttige byggeris kvoter at opføre nye andelsboliger, så vil det kunne lette trykket på udlejningsboligerne. Får man desuden gennemført ændringer i skatte- og boligpolitikken sigtende imod en ligestilling af ejere og lejere, så vil det være det bedste indgreb imod kapitalgevinster ved ejerlejlighedsudstyknings. Disse to forhold kunne tale for at gøre stoppet midlertidigt, med en varighed, som var knyttet til gennemførelsen af en langsigtet boligpolitik. Dette argument gælder dog ikke for udstykning i byfornyelses-